

Dzieci uzdolnione

Jak stwierdzono, statystycznie 3% każdej populacji to dzieci wybitne. Niestety dzisiejsze warunki życia nie sprzyjają odkrywaniu talentów. Zagonieni, zatroskani rodzice myślą częściej o zaspokojeniu podstawowych potrzeb swoich dzieci, niż o ich potencjalnych zdolnościach. Warto jednak przystanąć i przyjrzeć się synowi lub córce, przypomnieć sobie okres wczesnego dzieciństwa i przeanalizować dotychczasowy rozwój. Dzieci wybitne mają wiele cech wspólnych, a należą do nich:

- duże zainteresowanie otoczeniem w okresie niemowlęctwa,
- zadawanie niezliczonej liczby pytań i oczekiwanie wyczerpujących odpowiedzi w wieku lat kilku,
- niekonwencjonalne zachowania: u dzieci młodszych umiejętność długiej, zajmującej zabawy jednym przedmiotem przez nadawanie mu wielorakiego znaczenia, u dzieci starszych umiejętność długiego skupienia uwagi na ulubionej czynności,
- umiejętność szukania wielu rozwiązań dla pojawiających się problemów,
- wcześnie pojawiające się zainteresowanie kolekcjonerstwem,
- zaskakujące dorosłych subtelne poczucie humoru,
- umiejętność szybkiego zapamiętywania interesujących dziecko wiadomości,
- błyskawiczne wykonywanie zadań szkolnych i absorbowanie uwagi nauczyciela niekończącymi się pytaniami,
- częste oddawanie się marzeniom i opowiadanie o nich dorosłym,
- przeżywanie frustracji z powodu zbyt prostych zadań.

Jeśli rodzic dojdzie do wniosku, że jego dziecko należy do uzdolnionych, musi pamiętać o tym, że mimo niezwykłych zdolności, jego syn lub córka to wciąż dziecko, które ma takie same potrzeby jak rówieśnicy. Dlatego rodzic powinien:

- z entuzjazmem podchodzić do osiągnięć dziecka i zachęcać, by rozwijało swoje zdolności,
- dużo rozmawiać i chwalić jego osiągnięcia w danej dziedzinie,
- wybierać dodatkowe zajęcia zgodnie z zainteresowaniami dziecka,
- nie oczekiwać, że dziecko będzie najlepsze we wszystkim,
- liczyć się z pragnieniami dziecka i nie zmuszać do uczenia się czegoś, co nie sprawia mu żadnej radości,
- pamiętać, że nie ma prawa realizować własnych ambicji kosztem swojego dziecka,
- stawiać przed dzieckiem zdolnym takie same obowiązki domowe, jak przed innymi dziećmi,
- unikać porównań z tymi, którzy wypadli lepiej,
- uczyć, że obok sukcesów, w życiu zdarzają się porażki.

Jeśli nie mamy pewności czy dziecko jest zdolne, bądź chcemy się więcej dowiedzieć o jego uzdolnieniach, możemy zwrócić się do Poradni Psychologiczno - Pedagogicznej. Tam specjaliści udzielą wskazówek, jak pokierować rozwojem dziecka, jakie wybrać zajęcia dodatkowe i do jakiej szkoły zapisać dziecko.